

«L'Opus Dei a Espanya està començant»

■ Entrevista a Javier Echevarría, prelat de l'Opus Dei

L'actual prelat de l'única prelatura personal del món, l'Opus Dei, dona gràcies contínuament per haver estat cridat a formar part d'aquesta institució i per haver viscut al costat d'un sant, el beat Josepmaria Escrivà. Diu que «la justícia social no està circumscrita a les activitats de caràcter assistencial» i afirma que «la família es basa i construeix sobre la forma particular de saviesa i intuïció tan pròpia de la dona». Mons. Echevarría es mostra esperançat amb la idea que neixin noves prelatures personals. El seu optimisme també s'endevina quan fa referència a les vocacions, que augmenten, diu.

—L'Opus Dei va néixer a Espanya. Quina és avui la realitat de l'obra en el context espanyol?

—La realitat de l'Opus Dei a Espanya és la d'un ferment de vida cristiana. Per la gràcia de Déu, i no per mèrit dels fidels de la prelatura; en aquests setanta-dos anys transcorreguts des de la seva fundació, centenars de milers de persones han trobat o trobat Jesucrist, en el medi de la feina o mitjançant l'amistat d'una dona o d'un home de l'Opus Dei. Al mateix temps, es podria dir que l'Opus Dei a Espanya està començant: si em permet l'expressió, hi ha molta «demanda», molt d'interès per aquest ideal de seguir Jesucrist en les circumstàncies ordinàries de la vida.

—Quin és el paper del santuari de Torreciudad?

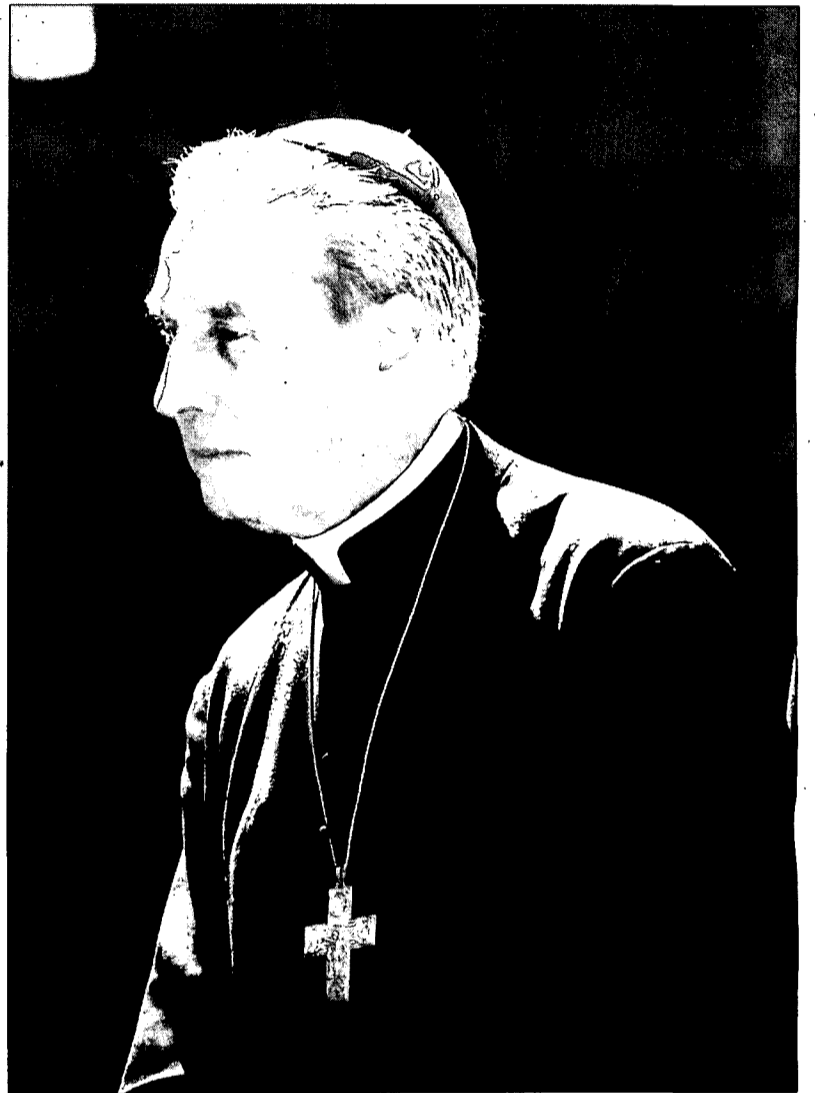
—Pel santuari de Torreciudad, que celebra el seu 25è aniversari el proper mes de juliol, han passat ja milions de dones i homes de molts països per resar a la Mare de Déu, per rebre el sagrament de la Reconciliació, per renovar la seva vida cristiana. Aquí radica la raó de ser del santuari: facilitar la trobada personal

amb Jesucrist, mitjançant Santa Maria. Per això, molts espanyols, i també persones d'altres nacions, guarden de Torreciudad una memòria plena d'afecte, i ho enquaden com un moment significatiu en la història de la seva vida.

—El nombre de joves que aspiren al sacerdoci és estable, creix o disminueix?

—En l'Església s'està verificant, i no en pocs països, un augment de sacerdots i seminaristes, de joves que es preparen per al sacerdoci. Aquestes dades constitueixen un motiu de goig i agraïment a la Santíssima Trinitat. Demostren que seguir Jesucrist de forma radical, posar-se totalment al seu servei, constitueix un projecte de vida atractiu per a joves o professionals dels més diversos ambients. La crida de Crist és sempre actual. Pel que fa a l'Opus Dei, precisament fa uns dies he tingut l'oportunitat de conferir l'ordenació sacerdotal a uns quants fidels de la prelatura, i ara al maig i al setembre n'ordenaré uns quants més. Des de la meva consagració episcopal, el 1995, he ordenat més de dos-cents fidels de la prelatura de l'Opus

Des de la seva consagració episcopal ha ordenat més de dos-cents fidels de la prelatura de l'Opus Dei.

Dei. Però mirant les necessitats del món, tots em semblen pocs. Per això, no esmento aquestes xifres amb orgull, sinó amb agraïment al Senyor, al mateix

temps que prego pels sacerdots i seminaristes de totes les diòcesis.

—Se sent orgullós de pertànyer a l'única prelatura personal del món?

Mons. Echevarría defensa una assistència que sigui evangelitzadora.

Tota una vida per a l'Obra

Javier Echevarría és el cap de l'Opus Dei. Aquest sacerdot nascut a Madrid el 1932, fill petit de vuit germans, és el tercer prelat de l'Obra, després del fundador, Escrivà de Balaguer, i Álvaro del Portillo. És doctor en Dret Civil i Canònic i pertany a l'Opus Dei des del 1948. Va ser ordenat sacerdot el 1955, però ja feia dos anys que era secretari de l'actual beat Josepmaria Escrivà de Balaguer, càrrec que va ocupar fins a la mort d'aquest, el 1975. És membre del Consell General de l'Obra des del 1966. Fora de l'Obra, té el càrrec de consultor de la Congregació per a les Causes dels Sants i de la Congregació per al Clergat. El 20 d'abril va celebrar sis anys de la seva elecció i nomenament com a prelat.

—El meu sentiment constant es tradueix en una acció de gràcies al cel. Cada dia vull lloar més i més Déu per la seva providència, per la família en la qual vaig néixer, perquè em va cridar a formar part d'aquesta porció del poble de Déu —l'Opus Dei— i anys més tard al sacerdoci, perquè he viscut al costat d'un sant, el beat Josepmaria Escrivà, i per molts altres motius que allargarien massa la meua resposta. D'altra banda, espero que amb el temps i d'acord amb les propostes del Concili Vaticà II, s'erigiran a l'Església altres prelatures personals, nacionals o internacionals, per atendre necessitats específiques pastorals que estan ja a la mateixa vida de l'Església o que sorgiran.

—En quin sentit afirma que la dona és la peça clau a la família?

—Segons el meu parer, és peça clau

Què implica incorporar-se a l'Opus?

El compromís que pren la persona que decideix entrar en aquesta institució, es basa d'entrada a acceptar la jurisdicció del prelat i procurar santificar-se i fer apostolat segons l'esperit de l'Obra. Això implica conrear la vida espiritual amb la pregària, el sacrifici i la recepció dels sacraments, així com usar els mitjans que la prelatura proporciona per adquirir una formació intensa i permanent en la doctrina de l'Església i l'esperit de l'Opus Dei. El vincle establert amb la prelatura cessa en finalitzar el termini de vigència de la convenció amb la prelatura, o abans, si l'interessat o interessada ho desitja, d'acord amb l'autoritat de la prelatura.

en sentit estricte. La família, cèlula fonamental de la societat, constitueix un projecte comú que depèn de l'aportació de tots: del marit, la dona, els fills... Penso, concretament, que en els nostres dies és molt necessari recordar la grandesa de la paternitat i la responsabilitat del pare en la família. Però sense plantejaments excloents, perquè si el pare és fonamental, ho és igualment la mare. Negar el valor immens i insubstituïble de l'aportació de la dona a la família equival a tancar els ulls a la realitat. No em refereixo a l'habilitat per a les tasques de la llar, sinó més aviat a una sèrie de qualitats morals, que no es poden resu-

Javier Echevarría amb el papa Joan Pau II.

mir en poques paraules: es corre el risc de simplificar i fer curt. Les mares posseeixen una meravellosa capacitat d'expressar l'amor, de fer feliços als altres, estimant cadascú tal com és, de forma desinteressada i incondicional. Penso que la família té el seu suport i es construeix sobre aquesta forma particular de saviesa i intuïció tan pròpia de la dona.

—Quina seria la seva proposta de cristianitzar les estructures civils i laiques per resoldre els problemes de justícia social?

—Per il·luminar amb la llum de l'Evangelí les estructures socials no existeix una sola fórmula ni un sol programa. A més, la justícia social no està circumscrita a les activitats de caràcter assistencial, ni a un tipus de països, ni a determinats grups d'individus. La justícia abasta totes les relacions entre els homes. Per aquest motiu, «cristianitzar les estructures civils», com vostè diu, representarà sempre una missió fonamental dels laics, d'homes i dones que visquin la seva fe de forma coherent en totes les professions: empre-

saris i treballadors, polítics, mestres, funcionaris, advocats... Ningú no està exempt d'aquesta responsabilitat. En aquest context, adquireix un valor capital la tasca de formació cristiana, que ha de ser profunda, madura, realista. Una bona formació intel·lectual, professional, espiritual, ètica, ajuda a inventar o descobrir mil formes d'exercitar la justícia a la feina ordinària i en totes les relacions entre els homes. Com a bisbe, considero aquesta tasca un repte pastoral apassionant.

—Quina prioritat es planteja l'Obra en aquest Jubileu?

—Insistim en la necessitat de la conversió personal a Jesucrist, mostrant que els seus «manaments» són proves del seu amor. Hem de ser coherents amb la fe que tenim i penedir-nos d'allò que no fem prou bé. Si fóssim sants no estaríem a la Terra!

—Pensa en una evangelització di-

Javier Echevarría va celebrar el 20 d'abril sis anys de la seva elecció i nomenament com a prelat.

L'Opus Dei en xifres

La prelatura està formada per 80.000 persones, la majoria laiques. Els sacerdots són 1.600. Hi ha tres tipus de membres: supernumeraris, agregats i numeraris. Els supernumeraris, un 70%, són la majoria, solen ser homes o dones casats que tenen com a missió la santificació dels deures familiars. Els agregats són homes o dones cèlibes que viuen amb la seva família o allà on els calgui per circumstàncies professionals. Finalment, els numeraris, també cèlibes, es troben plenament disponibles per atendre les tasques apostòliques i solen viure als centres propis de la prelatura. Per incorporar-se a l'Opus Dei cal ser major d'edat, i entre la incorporació temporal i la definitiva han de passar com a mínim cinc anys. L'Opus Dei és sobretot una prelatura establerta a Europa, encara que està a molts altres indrets. Al continent europeu hi ha 46.000 membres —mes de la meitat—; a Amèrica, 27.000; a Àsia i Oceania, 4.000, i a Àfrica, un miler.

recta i explícita?

—Som fills de Crist, no podem negar la nostra identitat cristiana, que és l'autèntica realitat. El cristianisme dignifica la persona. Estem cridats a portar el cristianisme a la situació concreta. Hem d'evangelitzar sense por, no hem d'ocultar que som fills de Déu: la fe es viu en tots moments, no es pot ser bon pare o bona mare de família i no ser honest en els negocis.

—En quin punt es troba el procés de canonització d'Escrivà de Balaguer?

—Per a la canonització s'ha de demostrar l'existència d'un miracle obrat per intercessió del beat, en temps posterior a la beatificació. Des del 17 de maig del 1992, data en què el sacerdot Escrivà de Balaguer va ser declarat beat, s'han recollit dades de diversos casos de guaricions científicament inexplicables. L'estudi d'aquests casos es troba en diferents fases: alguns ja estan instruits i presentats a la Santa Seu. Les instàncies eclesiàstiques que hi intervenen, analitzen amb rigor i sense precipitació els elements que es presenten. Mentrestant, em causa molta alegria comprovar que la devoció al beat Josepmaria s'estén als nous països i ambients. No tinc cap dubte que la canonització arribarà en el millor moment.

Miriam Díez i Bosch